

ים של כוכבים

1. ערפלי טוהר עמוד נא

יש בהאישיות הפרטית של כל יחיד ענין איכותי יותר נשגב ונעלה ממה שיש בהכלל כולו על ידי ערך הקיבוץ שלו, והצד העליון הזה האישי הוא המאיר ומחיה את הכלל כולו. ולפי רוממות הערך של האישיות, ולפי ריבויים של האישיות גדולי הערך, הכלל מתעלה מאד מאד בערכו הכללי, והעלייה הכללית היא שיהיה לגמרי מתאים אל הגודל האישי היותר שלם".

א1. אורות התורה עמוד יא

כל הלומד תורה הוא מוציא מהכח אל הפעל את מציאות חכמתה מצד נפשו, ובודאי אינו דומה האור המתחדש מצד חיבור התורה לנפש זו לאור הנוול מהתחברותה לנפש אחרת, ואם-כן הוא מגדיל התורה ממש בלמודו, וכיון שהקב"ה רוצה שיגדיל תורה, הדרך הישר הוא שילמד האדם מצד אהבתו את האור הגדול, שרוצה השי"ת בגילוי מציאותו, שיתגדל יותר ויותר. ומכל-שכן לחדש בתורה, שהוא ודאי הגדלת התורה ממש באור כפול".

ב1. ספר פרי צדיק פרשת שקלים - אות ז

אבל באמת כל אחד מישראל הוא מוגדל בדבר אחד על כל ישראל ובדבר זה הוא בחינת מלך על כל ישראל... וכל אחד יש לו דבר אחד שבזה הוא נכתר בכתר על כל ישראל.

ג1. שפת אמת ספר ויקרא - פרשת בחקותי - שנת [תרל"ב]

כל אדם נברא על דבר מיוחד מה שא"א לאדם אחר לתקן רק הוא. וכן כל שעה ושעה. ואף עלפי כן, כשאני לעצמי מה אני. שהעיקר לבטל עבודתו לכלל ישראל. וז"ש והיו רגלי מביאות לבתי כנסיות כו' עכ"ד.

על כן לפי רבותינו אם בזמן מתן תורה יהודי אחד היה חסר התורה לא הייתה ניתנת. אומר המדרש:

ד2. מדרש רבה בראשית פרשה ע פסקה ט.

... ר' שמעון בן יהודה איש כפר עכו אמר משום ר' שמואל שאילו היו ישראל חסרים עוד אחד לא היו מקבלים את התורה.

ה3. ספר החינוך - מצוה רצו ע"ע ברמב"ם יד החזקה - הלכות יסודי התורה פרק ה :

אמרו זכרונם לברכה [ירושלמי תרומות פ"ח ה"ד] שאפילו היו כמה אלפים ישראלים ואמרו להם אנסים תנו לנו אחד מכס ואם לאו נהרוג כולכם, יהרגו כולם ואל ימסרו נפש אחת מישראל.

ו4. שמונה קבצים א תתצד

יותר יש להתירא מפני השפלות ממפני הרוממות. ובצדק ירמו.

ז5. ספר הכוזרי - מאמר שלישי אות א - ל

המתפלל אך ורק בעדו דומה לאדם שבשעת סכנה למדינה יסתפק בתקון ביתו הוא ואינו רוצה להשתתף עם אנשי המדינה... וכל מה שהתפיסה הכללית היא יותר חזקה אצלו ככה תגדל שמחתו, וככה יזכה יותר להארת האור האלהי, כי שם מלא חל על עולם מלא, ולית שכינתא שריא באתר חסיר, וכיון דבאתר חסיר או פגים לא שריא, איך תשרה באתר שהכל נטול וחסר, ואין שם כל אם נקודה דלה מצערה ואפסית, שהיא הפרטיות האנכית לבדה.

ח6. הגר"א שנות אליהו ברכות פ"ה מ"א

...שאסור לכווין בתפילה לצורך עצמו, אך להתפלל שיהיו כל ישראל בתכלית השלמות ויהיה נשלם כנסת ישראל למעלה, אבל לא לצורך עצמו.

ט6א. שפת אמת ספר דברים - פרשת ואתחנן - שנת [תרל"ג]

אף כי פשוט נראה שיש לאדם להתפלל בשעה שנצרך לבקשה אבל באמת עיקר מעלת התפילה היא שיכוון לתפילה עצמה לא לעשיות בקשתו. כי אף כשהאדם מבקש על איזה דבר מ"מ בעמדו להתפלל יש לו לשכוח צרכיו ולהתפעל בשבחו של מקום. ויוכל להיות נענה בתפילתו ע"י שבקשתו גרם לו לבוא לתפילה.

י7. מאורות הראי"ה / דרשות לראש השנה / ה

"שתולכנו לשלום" (ברכות כט, ב)... מפני שבהיותו בדרך הוא נפרד מהכלל ויוצא מהסדר הכללי, ועפ"י נראה שמשו"ה חשו חז"ל שיאגד את עצמו עכ"פ במחשבתו ודיבור תפילתו אל הכלל, ויהי הקשר אמיץ עוד יותר מאילו ישב ביניהם לבד... וכיון שהוא מתאגד אל הכלל קונה תפילתו מעלת תפילת הציבור, ובציבור כבר אמרנו שאפי' ביום צרה עצמו שלא הוקדמה תפילה לצרה ג"כ מתקבלת

יא8. ספר רוח חיים על אבות - פרק ב משנה יג

ואל תהי רשע בפני עצמך. רצה לומר שלא תתפלל ביחידות בפני עצמך כי אם תתפלל ביחידות יכול להיות שתהיה נקרא רשע חס ושלום כי התפלה ביחיד צריך כוונה יתירה ובאימה ויראה ומסירות נפש ואם לאו תפלתו נדחית לבר [לחוץ]... ואמר הוי זהיר בקריאת שמע ותפלה להתפלל עם הצבור ולא תהיה רשע בפני עצמך לפרוש מן הצבור. ובגמרא מפורש בכמה פעמים (תענית ח. ברכות ח.) ההפרש בין תפלת יחיד לתפלת צבור.

יב9. אור החיים, דברים כב יג, ד"ה ואומרו

השכינה שהיא כללות ישראל. (ע"ע הגר"א תיקוני זוהר, תיקון כא דף נו. מובא על-ידי רבינו, לנתיבות ישראל א, עמ' רכג.)

יגא. שיחות הרב צבי יהודה תרומה תשל"ה-תשל"ג

שכינה היא כלל-ישראל. שכינה היא כללות נשמות ישראל. השכינה היא אנחנו, היא בתוכנו, היא ישראל אורייתא וקודשא-ברוך-הוא, דבר ד' המחיה אותנו... "ושכנתי בתוכם" הוא המציאות הנשמית החיונית הנצחית שלנו מאז ולעולמי עולמים: "... ושכנתי בתוכם" - אני נמצא בתוכך. "רוחי אשר עליך ודברי אשר שמתי בפיך". השכינה היא כלל-ישראל.

יד10. ספר ירמיה פרק יז

(יד) רפאני ה' וארפא הושיעני ואושעה כי תהלתי אתה: